

מסורת הש"ס

(א) "וְלֹא אָלַן," (ב) עמוס
מורק יב: ד"ה מכניס,
(ג) משה' יחירה קדוש
עמוס' מורק יב: ד"ה
משקין, (ד) צבורות ב:,
(ה) ליל והנמצא והוא
בתוספתא פ"ב, ו' (תשזור
שבעת ימי' וכל תשזור
כ"ל), א' אמור פרשה יב,
(ז) ר"ט, ט' (ע"י כ"ב וסס)
(ח) וע' עמוס' ע"י כב. ד'
מיפוק ליה, (ד) פסק מ"ה,

תורה אור השלם

1. וְחָג הַקִּצִּיר בְּבוֹרֵי
מַעֲשִׂיךְ אֲשֶׁר תִּהְיֶה
בְּיַדְּךָ וְחָג הָאָסֹף בְּצִאת
הַשָּׂנָה בְּהַסְפֶּךָ אֶת
מַעֲשִׂיךְ מִן הָאֲדָמָה:
שְׁמוֹת כֵּן טו
2. אֶת חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכֵל
מִצּוֹת כֶּאֱשֶׁר צִוִּיתְךָ
לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאֵבִיב כִּי
בוֹ יֵצֵאת מִצְרָיִם וְלֹא
יֵרְאוּ פְנֵי רִקְבִי:

שמות כ ט
3. ביום הָרִאשׁוֹן מִקְרָא
קֹדֶשׁ כָּל מַלְאָכֶיךָ
לֹא תַעֲשׂוּ שְׁבַע יָמִים
תִּקְרְבוּ אֵשֶׁה לָּךְ
הַשְּׁמִימִי מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם הַזְּכָרְתָם
אֵשֶׁה לָּךְ וְתִקְרָא הוּא כָּל
מַלְאָכֶיךָ עֲבָדָה לֹא
תַעֲשׂוּ וּיקְרָא כָּל לֵה-לוֹ
4. אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְמֵי מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֲשֶׁר מִקְרָאֵי אֲתָם
בְּמוֹעֲדָם וּיקְרָא כָּג ד
5. שִׁשֶּׁת יָמִים תַּאֲכַל
מִצּוֹת וְאֵשֶׁה הַשְּׁעִי
עֲצַר לָךְ אֲלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲשֶׂה מַלְאָכֶיךָ
דְּבָרֵם כִּן ט

הגהות הב"ח

ואין מלאכה מותרת דבר האבד: ולא
הניחין ר' ערפון. וממני' תני שמותיים
בהספד: צי"ט שחל להיות שבת. שיום
עצוב אחר שבת מותר בהספד מפני
האומרים עצרת אחר שבת. והאי
דלכנסא בלול יו"ט שחל להיות בחול
הוא דלין יום עצוב שלו צ"ל שבת:

מאתני'

אין דורשיין פרק שני חגיגות

לא ידענא. כמה ימים יהיו לתשלומין. קמ"ל דר"ב אלעזר מה חג
המנוחות שבעה אף כהן שבעה: וחג הקלייר צבורי מעשיך. צחג
שבעות כחצי: ה"ג חג הבא בזמן קלייר. קאמר ולאו חוגג וקולר
צו אחא לאשמועינן: מכלל דסרוייהו דו'. מדקאמר רבי יוחנן

לא ידענא כמה קא משמע לן דרבי אלעזר
א"ר אושעיא וריש לקיש אמר יוחנן הקציר
איזהו חג שאתה חוגג וקוצר בו הוא אומר זה
עצרת אימת אילימא ביו"ט קצירה ביו"ט מי
שרי אלא לאו לתשלומין ^אא"ר יוחנן אלא
מעתה חג האסיף אי זהו חג שיש בו אסיפה
הוא אומר זה חג הסוכות אימת אילימא ביו"ט
מלאכה ביו"ט מי שרי אלא בחולו של מועד
בחולו של מועד מי שרי אלא חג הבא בזמן
אסיפה הכא נמי חג הבא בזמן קצירה מכלל
דתרווייהו סבירא להו דחולו של מועד אסור
בעשיית מלאכה מנהני מילי דתנו רבנן זאת
חג המצות תשמור שבעת ימים ^בלימד על
חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה דברי
רבי יאשיה רבי יונתן אומר אינו צריך קל
וחומר ומה ראשון ושביעי שאין קדושה
לפניהן ולאחריהן אסור בעשיית מלאכה חולו
של מועד שיש קדושה לפניהן ולאחריהן אינו
דין שיהא אסור בעשיית מלאכה ששת ימי
בראשית ויכחו שיש קדושה לפניהן ולאחריהן
ומותרין בעשיית מלאכה מה לששת ימי
בראשית שאין בהן קרבן מוסף תאמר בחולו
של מועד שיש בו קרבן מוסף ראש חדש
ויובת שיש בו קרבן מוסף ומותר בעשיית
מלאכה מה לראש חדש שאין קרוי מקרא
קדש תאמר בחולו של מועד שקרוי מקרא
קדש הואיל וקרוי מקרא קדש דין הוא שאסור
בעשיית מלאכה תניא אידך ^גכל מלאכת
עבודה לא תעשו לימד על חולו של מועד
שאסור בעשיית מלאכה דברי ר' יוסי הגלילי
רבי עקיבא אומר אינו צריך הרי הוא אומר
אלה מועדי ה' וגו' במה הכתוב מדבר אם
בראשון הרי כבר נאמר שבתון אם בשביעי
הרי כבר נאמר שבתון הא אין הכתוב מדבר
אלא בחולו של מועד ללמד שאסור
בעשיית מלאכה תניא אידך ^דששת ימים
ת' לה' מה שביעי עצור אף ששת ימים עצורין
ה אף ששת ימים עצורין בכל מלאכה ת"ל
עצור בכל מלאכה ואין ששה ימים עצורין
הכתוב אלא לחכמים לומר לך אי זה יום
מלאכה אסורה ואי זו מלאכה מותרת:
לקיים את דברי האומרין עצרת אחר
ומת אלכסא בלוד ונכנסו כל ישראל
מפני שיום טוב של עצרת היה יו"ט ס"ד
אימא מפני שיום טוב היה לא קשיא
השבת כאן ביום טוב שחל להיות בשבת:
מתני'

דמועד דמדרבנן ולא כפירוש רבינו שמואל ספירש צערכי פסחים (פסחים דף קי"א). גבי כל המזבח אתה יתא' דמדרבנן הוי וכדפי' והא' דלמרינן ^(א) גבי כומיס ומיפוק ליה משום לפני עור לא תתן מכשול דקרא הוי והוי ליה דקוקין מודין דה: **מה ראשון ושביעי** ב"ר. הוה מצי למפרך מה להניי שכ גמור רק גלוי מילתא צלגמא לפי מצי' דלמלאכה לא מיחסר רק דרבנן: **ראש חדש** דרבי יו"ט ^(ב) שפלא דמגילת (דף כב: וסא) וגם אינו נאסר רק משום מנהג דכפרי' וכי קאלמר צ"ה (ד' קרי' חזק) שנה מיירי אי נמי משום נשים דטובהו שלא לעשות מלאכה דליתא פסיקין דרבנן **מה ראש חודש שבן אינו קרוי מקרא קדש**. ^(א) הוה מצי למימר מה לחול המועד דליכא

ק שני חגיגה **יח.**

בצבא בזמן חסיפה ומידך מורי כיון
ומבאספך שמעיין חג הבא בזמן
חסיפה ואמר חג האסיף משמע ליקר
ובל אי לאו האי קרא [באספך וגו']
וזה דרשנו חג [האסיף] הבא בזמן

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מה לר"ח וכו'
הו"מ למימר. ע"י תשובת
מהר"י בן לב ח"ג סימן י"ג:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) מכאן עד מחני' נוטלין
לידים שיין לעיל דף יז ע"א:

קשיא